34e jaar. — Nr 14. Donderdag 3 februari 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 3 FEBRUARI.

Goede voorzorgen.

Het oostenryksch gouvernement heeft de kandidaten voor den officierspost bij den *Landsturm*, uitgenoodigd zich aan te bieden.

Zij zullen moeten zweren, dat zij van geene geheime maatschappijen of vrijmetselaarsloges deel maken.

Ziedaar een voorbeeld dat door ons gouvernement diende te worden nagevolgd.

De liberale gazetten protesteeren gedurig als er aan eenen priester vijf centiemen wordt toegekend op het budget van justicie.

Dit leste is nu gestemd met algemeene stemmen.

Indien deze toelagen aan de geestelijkheid onrechtvaardig waren, waarom hebben dan de liberale vertegenwoordigers er niet tegen gestemd ?

Zwijgen zal, in dit geval, onverbeterlijk zijn ; maar dit zal niet beletten dat die *eerlijke* gazetten morgen of overmorgen hunne ongegronde aanvallen weêr opnieuw zullen beginnen. *(Handelsblad).*

Nog een laffe klucht !

De liberale gazetten, die zoo hartverscheurend geweend hebben over den onderwijzer van Ciergnon die van honger zou gestorven zijn, moeten alweer den mond toe houden.

Die schoolmeester is altijd regelmatig betaald geworden, behalve den lesten trimester toen er geenen centiem in kas was ; de betaling is nogtans maar eenige dagen vertraagd ; doch de schoolmeester had krediet genoeg in het dorp, om voor dit kort uitstel, niet te sterven van honger.

M. Leo Taxil.

De *Osservatoro Romano* zegt dat M. Leo Taxil aan zijnen korrespondent verklaard heeft dat men in de Logiën over zijn leven heeft geraadpleegd, om hem te straffen voor het publiek maken van de geheimen der Logie.

Verleden jaar reeds heeft men, zegt hij, in den hoogen raad van den 31e graad, over dit punt beraadslaagd : doch men is niet tot akkoord gekomen.

Dit jaar is men achter de muren nog kwader jegens hem ; in den *Buisson ardent* heeft men zijne geïllustreerde uitgaaf verbrand.

Het is zeker dat als er te Parys een volksoploop uitberste, M. Taxil om zweep zijn zou ; het zou alsdan het volk zijn dat hem van kant had gemaakt ? De italiaansche vrijmetselaars wachten zijne komst af — en « ga ik naar Rome, voegt hij er bij, zal ik op mijne hoeden moeten zijn. Toen Rossi de vrijmetselarij verloochende, wist hij wel wat hem te wachten stond. Dat Gods wil geschiede ! »

Wat *eerlijk* gezelschap !

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **février** 1887, est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres. Prix 25 centimes.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 12 FEBRUARI aanstaande.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 425 koeien, 34 kalveren, 17 shapen, 194 vette varkens, 362 baggen, en 196 loopers.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

De mist was zaterdag avond zoo dik dat de koetsier der koningin, toen hij H. M. naar den cirk Herzog voerde, in de straten verdwaalde en om van 't kasteel van Laken tot daar te komen, anderhalf uur noodig had. Op zeker oogenblik moesten de postiljons afstijgen en de paarden bij de band voortleiden.

De mist heeft ook nog scheidene ongevallen veroorzaakt. Onder ander is een huurrijtuig waar in drie personen zaten, nabij de brug van Laken in de vaart gevallen. De menschen werden door de policie gered. Het paard is verdronken.

Te Anderlecht greepen grooter ongeluk plaats Een paard van eenen brouwerswagen schoof op de helling der vaart uit. De voerman viel tusschen de twee paarden en werd zoo met het geheele span in 't water gesleept. Daar de leidsels hem in zijne bewegingen hinderden, was hij niet in staat zich zelven te redden. Hij is, even als de paarden verdronken.

— Men meldt uit Arlon, 30 januari :

De luitenant Schwartz, van het 11e linie, wiens lijk men in de sneeuw heeft gevonden, was sedert eene maand verdwenen. Daar hij aan eene kwijnende ziekte leed, denkt men dat hij op de wandeling door vermoeienis moet neergevallen zijn en niet meer bij machte was den weg voort te zetten. Zijn mantel lag op eenigen afstand van het lijk.

— Gelijk men weet, wordt kwikzilver in Europa slechts op zeer weinige plaatsen aangetroffen. Vandaar is het van belang, dat nabij Belgrado eene nieuwe vindplaats van dit metaal is ontdekt — waarvan de hoeveelheid zeer aanzienlijk schijnt te zijn. Blijkbaar is dit bergwerk reeds door de oude Romeinen ontgonnen. Men vindt er cinnober en kristallen van kalamel, en kwik-zilverhoorn-erts, alsmede het pedegen metaal in druppen.

— Verleden week is de arbeid hernomen in den koolput *la Pompe*, de mijn der Escouffiaux, waar den 4 januari de losbarsting van grauwvuur heeft plaats gehad, die zooveel slachtoffers geëischt heeft. Pierre Joly, van Dour, een der ontsnapten, is gehoel hersteld ; wat Noël Pierre betreft, met hem is het heel anders gesteld ; de ongelukkige heeft het spraakvermogen nog niet teruggekregen sedert de ramp ; nauwelijks kan hij van tijd tot tijd de lippen bevochtigen met de tong. De geneesheeren kunnen nog niet voor zijn leven instaan.

— Een hovenier en zijne vrouw, verblijvende op 't buitengoed van den heer Havenith, te Contich, legden zich zaterdag avond in eene verwarmde kamer te bed. De uitdampingen der kolen deden beiden verstikken.

Men vond de lijken van man en vrouw eerst maandag morgend. Een kind van 9 jaren, dat met zijne ouders op het buitengoed verblijft, bracht er den ganschen zondag door en zorgde voor zijn eigen onderhoud.

Het veronderstelde dat zijne ouders waren blijven slapen. Beide slachtoffers bewoonden deze gemeente slechts sedert korten tijd.

— Wij lezen in *Vooruit* :

« *Ledeberg.* — De gemeentekas is weeral ledig ! De onderwijzers kunnen reeds de uitbetaling hunner jaarwedde voor de maand Januari niet bekomen ; er is geen geld in kas.

» Het ziet er proper uit in Ledeberg. Spijtig dat het bestuur er niet katholiek is, zoo ja, waren al de liberale bladen aan 't roepen dat men te Ledeberg de onderwijzers uithorgert ; thans echter, zwijgen ze dat zij zweeten, en om reden ; de gemeenteraad immers is van hunne kleur.

» Een geloofwaardig persoon verzekert ons dat de onderwijzers nog een deel hunner jaarwedde van 1885 te goed vinden. Zulks is echt schandalig. »

Als middel om beter te varen raad *vooruit* de schoolmeesters aan, socialist te worden.

— Men schrijft uit Bergen :

Een betekenisvol feit gebeurde zondag te Duesmes. Eenige socialisten lotingen doorliepen de gemeente met de roode vlag. Zij ontmoetten eene andere groep, die eene nationale vlag droeg. Deze jongelingen werden aangerand, mishandeld, hunne vlag afgenomen en verscheurd. Juist gelijk op 7 September te Brussel.

— Men schrijft uit Gosselies :

De policie heeft alhier in de Brusselsche wijk een kind van 7 jaar op genomen, dat zich door een rijtuig wilde laten overrijden. De knaap verteld dat hij te Jumet woonde, dat zijn vader overleden was en zijne moeder met een Franschman woonde, met welken zij binnen kort moest trouwen.

Daar het kind hun in den weg liep, hadden zij gezegd dat zij hem in den kelder zouden steken, als hij nog naar huis kwam. De policie heeft een onderzoek ingesteld.

— Men schrijft uit Arlon :

Op den weg van Grand Halleux naar Luxenburg, is een jonge leeuw ontsnapt uit den wagen van twee roadrezende barakspelers. Men heeft zijn spoor kunnen volgen tot in een dennenbosch, waar hij verdwenen is.

— De heer V. de W., te Rotterdam, zond vier weken geleden zijn hond aan een vriend te Leipzig. Vrijdag acht dagen hoorde hij dat de hond door krabben aan de deur bij zijn ouden meester verzocht binnen gelaten te worden.

— Predikanten op velocipèdes behooren tot de laatste merkwaardigheden dezer eeuw. In de Verenigde Staten telt men reeds nagenoeg 500 geleerde wielrijders, waaronder ruim 20 doctoren en hoogleeraren in de godgeleerdheid, een aantal predikanten, die sterk op den voorgrond treden, zooals bijvoorbeeld de « Reveille-leeraar » Pentecost, dien men op dit eigenaardig vervoermiddel door de straten ziet stuiven, wanneer hij zieken gaat bezoeken, of de vergadering van den kerkeraad gaat bijwonen. Ook in Zwitserland boert men reeds hier en daar van eene velocipède. Daar te lande bedienen zich enkele predikanten van den tweewieler, om in de naburige plaatsen, waar vacatures zijn, predikbeurten te kunnen vervullen.

— Er zijn sommige waarheden — zegt *Ons Noorden* — die het best worden begrepen wanneer ze onder cijferbeelden worden voorgesteld.

Dit komt dadelijk aan 't licht wanneer men bij voorbeeld de kostbaarheid van de republikeïsche huishouding in Frankryk bewijzen wil.

Ten tijde van den grooten Napoleon I, Consulaat en eerste Keizerrijk, bedroegen de uitgaven van het Fransche Gouvernement per uur 115,000 franks.

Hierop volgde de Restauratie, die 119,000 frs. per uur noodig had. De Juli-regeering gaf voor de Staatshuishouding 150,000, de tweede Republiek 175,000 frs. per uur uit.

Tijdens het tweede Keizerrijk klommen de uitgaven op ontzettende wijze ; niet minder dan 240,000 frs. per uur had de derde Napoleon noodig om de Staatskaros in 't spoor te houden ; maar toch wordt alles overtroffen door de Republiek van onze dagen : tot 1882 beklommen de uitgaven 465,000 frs. per uur.

— Er is te Helies, arrondissement Rijsel, eene oude vrouw, die eene vervallen hoeve bewoont, en daar voor haar genoegen tamme ratten er op nahoudt. De ratten zijn door haar zoo tam gemaakt, dat zij op hare schoot klimmen, uit hare hand eten, enz. Zij heeft nog slechts zeer weinig huisraad en kleederen ; hare lievelingen hebben alles stukgeknaagd, en zij moet voortdurend een paar vensters tegenover elkander open hebben, om niet te stikken in de benauwde lucht, welke de ratten veroorzaken.

BUITENLAND.

Frankryk.

Uit Bordeaux wordt het volgende vreeselijke vooval gemeld.

Een houthakker vond in het bosch een menschelijk hoofd, waaraan men de duidelijke sporen van dereentanden vond. Er werd dadelijk een onderzoek ingesteld en de doctor, welke spoedig tegenwoordig was, verklaarde dat het het hoofd eener vrouw was.

Men kwam toen op de gedachte dat het misschien het hoofd was eener oude vrouw, die alleen woonde en sedert eenigen tijd verdwenen was. Men begaf zich dadelijk naar hare hut en daar deed zich een vreeselijk schouwspel voor. Overal op het bed en op den grond lagen stukken half vergaan vleesch en beenderen. Het bleek nu dat eene bende honden in de hut der arme, door onderdom en honger krachteloze oude vrouw, was gedrongen en haar letterlijk in stukken gescheurd hadden. Een der dieren had het hoofd in het bosch gesleept en zonder dit toeval, zou men waarschijnlijk niet tot deze vreeselijke ontdekking gekomen zijn. De ongelukkige was 90 jaar oud.

Uit Marseille wordt getelegrafeerd dat de pakketboot *Ville d'Oran* vertrokken is met 15 vrijwilligers aan boord die moeten worden ingelijfd bij het vreemd legioen in Algerie.

De meeste dezer vrijwilligers komen uit Ryssel, Valencyn en Nancy. Daaronder zijn verscheidene Belgen en onder deze een soldaat, welke deel heeft genomen van de koninklijke guiden, waarvan hij nog het kleedsel draagt.

Wat de telegraaf niet meedeelt is dat de meeste dier vrijwilligers verder op naar Tong-King worden gestuurd, uit welk land er al heel weinig terugkeeren. Wij kennen een gezin waarvan de zoon gedeserteerd is uit België om dienst te nemen bij het vreemd legioen in Frankryk. De jongen ging naar Tong-King en eerst in den loop der vorige week ontving zijne familie bericht van zijn overlijden, ofschoon dit plaats had in juli van verleden jaar.

REVOLVER IN DE KAMER.

Zooals wij onlangs voorspelden zal de revolver in de fransche Kamer heer en meester worden. Hij wordt het onderscheidingsteeken der heeren afgevaardigden, en verlaat hen nimmer. Eene gewapende wetgevende macht !!!

Maandag namiddag, omtrent 3 uur, voor de opening der zitting had in de wandelzaal van het *Palais Bourbon* een incident plaats dat de grootste ontroering veroorzaakte.

De heer Lucien Rabuel, hoofdopsteller van een republikaansch dagblad der Vienne en die een geschil over een kiespolemiek had gehad met den heer Camille Dreyfus, afgevaardigde der Seine, bevond zich in de zaal op het oogenblik dat voornoemde afgevaardigde binnentrad.

De heer Rabuel ging den heer Dreyfus te gemoet en gal hem een slag in het aangezicht, en begon met zijnen stok te slaan.

De afgevaardigde die natuurlijk zijn revolver op zak had, haalde deze te voorschijn en wilde hem lossen op zijnen aanvaller.

Hij werd echter door zijne kolegas omringd, die hem het wapen ontnamen, terwijl de heer Rabuel door de wachthebbende soldaten werd aangehouden.

Een kommissaris van policie, onmiddelijk ontboden, stelde proces-verbaal op, waarna de dagbladschrijver in vrijheid gelaten werd.

Spanje

De rooversbenden zijn in Spanje over het geheel, sedert het eind van den burgeroorlog, veel verminderd, maar in Andalusie worden nog verscheidene gevonden. De voormaamste hoofdmannen zijn Malgares en El Vizco de Borges. Zij hebben in gevechten met de gendarmen menigen man van hunne benden verloren, maar tot dusverre wisten zij zelven nog steeds aan de dienaers van het gerecht te ontsnappen.

Zijn zij beiden roovers van deondste soort, echt romantische roovers ; gevreesd bij de gegoeden en bemind bij de armen, wien zij dikwijls iets mededeelen van hun onrechtmatig verkregen goed, zeer mild met giften voor populaire kerken en de helden van een aantal liefdesavonturen in de dorpen.

De bewoners van de streek waar zij verblijf houden, durven hen, zooals bekend is, niet verraden, uit vrees voor de wraak der roovers. Als het gerecht navraag bij hen doet is hun antwoord « dat zij van niets weten. »

De roovers zijn dan ook zeer vrij in hun doen. Daar was voor eenigen tijd te Malaga een aanzienlijk ambtenaar, die altijd blufte op zijne pogingen om Malgares en El Vizco te vangen. Die heer deed dikwijls, tegen den avond, in een huurrijtuig een toertje buiten de stad.

Eens toen hij weer was uitgereden, hield zijn rijtuig stil voor een huisje in de voorstad, en uit dat huisje kwam een man, die zonder complimenten naast hem plaats nam, waarna het rijtuig weer voortreed. Op de verwonderde vraag : Wie zijt gij ? antwoordde de onbekende : « Uwe exellentie heeft dikwijls gewenscht, Malgares en El Vizco te zien. Welnu, El Vizco bestuurt uw rijtuig, en Malgares zit naast u, en vraagt u verschooning voor zijne vrijpostigheid. » De twee roovers brachten toen den verschrikten ambtenaar naar eene afgelegen plek, lieten hem daar onder vele plichtplegingen uitstappen en reden heen.

Onlangs waren de beide roovers bijna gevangen genomen, maar zij wisten zich zoo te verdedigen in de boerenwoning, waar zij eene schuilplaats hadden gevonden, dat de gendarmen op de vlucht gingen met achterlating van eenen doode en eenen gewonde.

Engeland.

Koningin Victoria zal in april langs Vlissingen naar Darmstadt gaan en daar een paar weken blijven.

Het engelsch legerbestuur is druk bezig met het uitwerken der bijzonderheden van een mobilisatieplan voor het leger, hetwelk zoodanig zal zijn ingericht, dat steeds een gedeelte gereed zij om onverwijld te velde te trekken. Voor april zal de eindregeling der mobilisering van twee legerkorpsen gereed zijn, en binnen 24 uren, nadat het bevel hiertoe gegeven wordt, zou alsdan eene strijdmacht van 65,000 man kunnen ingeschreept worden naar het buitenland. Van hare zijde brengt de admiraliteit evenerns een mobilisatieplan voor de zeemacht in gereedheid, waarbij ook voorzien wordt in de behoefte aan vervoerschepen voor het leger.

Politiek overzicht.

KRIJGSTOEBEREIDSELEN VAN OOSTENRIJK.

Het officieuse *Fremdenblatt* van Weenen bevat eene mededeeling, waarin gezegd wordt dat in den ministerraad, die zondag onder voorzitterschap van den keizer plaats greep, de bewapening van den Landsturm (tweede reserve) besproken werd. De uitvoering van dit ontwerp was eerst verdaagd geworden, doch daar de algemeene politieke toestand een dreigend uitzicht heeft gekregen, zoo heeft de ministeraad tot de dringendheid besloten en zal tot die bewapening zoo spoedig mogelijk overgegaan worden.

Overigens, daar de toestand in het westen van Europa het meest onrust baart, zullen andere krijgsmaatregelen, die ook uitgesteld waren, thans uitgevoerd worden. Daar die maatregelen aanzienlijkere gelduitgaven vragen, dan die welke voorgesteld werden, zal men binnen kort de delegatie moeten bijeenroepen.

DE ONZIJDIGHEID VAN BELGIË.

De *Kreus-Zeitung* van eergisteren bevat een hoofdartikel over de onzijdigheid van België. Het blad, datmet het hoofd met de meest invloedrijke militaire kringen is de aanwste betrekkingen staat, breugt in herinnering het dubbele tractaat, bij het begin van den oorlog in 1870 door Gladstone gesloten met Pruisen en Frankryk. Volgens dat tractaat zou Engeland eene schending van het belgische grondgebied als eene *casus belli* beschouwen. Dit verdrag, zou besluit de *Kreus-Zeitung* haar betoog, is twaalf maanden na het sluiten van den vrede te Frankfort vervallen. Dientengevolge staan wij thans weder uitsluitend op het standpunt van het verdrag van 19 april 1839. Mocht dus nu of later weder een oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland uitbreken, dan zou de stand van zaken zijn als volgt :

» Van Duitschland heeft België niet te vreezen, wat ook sir Charles Bilke (in de *Fortnightly Review*) daarvan moge zeggen ; België kan echter ook, in geval Frankryk eenen inval doet, van Duitschland geene hulp verwachten, dewijl dit rijk alsdan veeleer eveneens genoodzaakt zou kunnen zijn, het tooneel van den strijd naar België te verplaatsen. Tusschenkomst van Oostenrijk of Rusland kan niemand in ernst veronderstellen, en het is zeer de vraag of lord Salisbury het voorbeeld van Gladstone volgen zou. In alle geval zou België alleen kunnen rekenen op den goeden wil en de offervaardigheid van Engeland, en vooral deze laatste eigenschap laat wel iets te wenschen over. België kan dus alleen vertrouwen op zijne eigene hulpmiddelen.

» Men beweert dat prins Bismarck gezegd heeft de belgische onzijdigheid kan het best beschermd worden door het belgisch leger. Wij weten niet of de Rijkskanselier werkelijk deze woorden gesproken heeft, maar waarheid bevatten zij zekerlijk onder alle omstandigheden, en niemand maakt zich ook in België de illusie, dat een papieren verdrag in staat zou zijn de plaats te vervullen van eigen strijdkrachten. »